

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCXLIX. ad annum DCLXXVI.

Parisiis, 1644

Secretarivs I.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15300

rum, quæ in conspectu Domini & sanctorum angelorum eius in scriptis professi sunt, usque ad pusillum quippiam, vna cum humilitate mea coronam percipiant iustitiæ orthodoxæ fidei de manu Domini & saluatoris nostri Iesu Christi. De humili namque hoc corpore meo & ipsi Domino cura erit, vt sibi gubernare placet, siue in tribulationibus indefinentibus, siue in modico refrigerio. Dominus enim prope est, & quid sollicitus sum? Spero quippe in miserationes eius, quod non tardet modo finire meum quo iusserit cursum. Omnes vestrates propter Dominum salutate, & omnes qui pro Dei amore meis compassi sunt vinculis. Deus excelsus potenti manu sua protegat vos ab omni temptatione, & saluet in regnum suum.

CONCILIVM

^b LATERANENSE ROMANVM,
IN QVO CENTVM ET QVINQVE EPISCOPI
Typo Constantis imperatoris proscrip-
to, Monothelitarum hæresin, eiusque promotores, Cyrum Alexan-
drinum, Sergium, Paulum, & Pyrrhum Constantino-
politianum condemnarunt, ^d anno Domini DCXLIX.
tempore Martini papæ I. celebratum.

SECRETARIVS I.

*In nomine Domini Dei saluatoris nostri Iesu Christi, imperii
domini Constantini piissimi Augusti anno nono, sub die
tertio Nonas Octobris, indictione octaua.*

PRÆSIDENTE sancto ac beatissimo Martino papa san-
ctæ sedis apostolicæ vrbis Romæ, propositis sacrosan-
ctis & venerabilibus euangelis in ecclesia Domini Dei &
saluatoris nostri Iesu Christi, quæ vocatur Constantiniana,
residentibus etiam viris venerabilibus, pariterque
cum eo audientibus:

Maximo sanctissimo Aquileiensi episcopo.	Sergio Tempfanensi episcopo.
Deusdedit sanctissimo Caralita- no episcopo.	Reparato Manturianensi episcopo.
Mauro Casenate episcopo, &	Epiphanio Albanensi episcopo.
Deusdedit presbytero, agenti- bus locum Mauri sanctissimi e- piscopi Rauennatis ecclesiæ.	Benedicto Aiaceno episcopo.
	Iuliano Hostano episcopo.
	Papinio Vibonensi episcopo.
	Maximo Pifaurenensi episcopo.
	Luciano Leontinenensi episcopo.

ANNO
CHRISTI
649.

ANNO
CHRISTI
649.

Viatore Hortonensi episcopo.
 Bonito Formiano episcopo.
 Maioriano Prænestino episcopo.
 Germano Numanensi episcopo.
 Laurentio Perusio episcopo.
 Caroso Faralitano episcopo.
 Martiano Mebiensi episcopo.
 Barbato Sutirino episcopo.
 Calumnioso Alesino episcopo.
 Romano Cebellitano episcopo.
 Peregrino Messanensi episcopo.
 Crescente Lucrensi episcopo.
 Felice Agrigentino episcopo.
 Marcellino Clusino episcopo.
 Geminiano Volaterrano episc.
 Mariniano Populoniensi episc.
 Luminoso Tifernistiberinorū ep.
 Potentino Belliternensi episcopo.
 Mauro Tuscanensi episcopo.
 Martino Gauinate episcopo.
 Adeodato Spoleitano episcopo.
 Ioanne Pæstano episcopo.
 Gaudioso Reatino episcopo.
 Laurentio Taurianensi episcopo.
 Ioanne * Trapeiano episcopo.
 Luminoso Salernitano episcopo.
 Sabbatio Buxento episcopo.
 Ioanne Tarentino episcopo.
 Rufino Sipontino episcopo.
 Adeodato Amerino episcopo.
 Gaudioso Capuano episcopo.
 Bonito Ferentinate episcopo.
 Mauro Senogallienſi episcopo.
 Mauroso Anconitano episcopo.
 Bono Ficuculensi episcopo.
 Fortunato Auximate episcopo.
 * Thomate Lunensi episcopo.
 Bonito Ferētopolimartio episc.
 Maximo Trocalitano episcopo.
 Paschale Blandanæ episcopo.
 Luminoso Marforum episcopo.
 Glorioso Camerino episcopo.
 Detorato Tiburtino episcopo.
 Amabile Ostiensis episcopo.
 Albino Portuensi episcopo.
 Palumbo Fundano episcopo.
 Theodosio Cōtronensi episcopo.

Concil. Tom. 15.

Scholaſticio Fanensi episcopo.
 Elia Lilybatano episcopo.
 Aquilino Aſſiſinati episcopo.
 Eusebio Atellano episcopo.
 Martino Centumcellensi episc.
 Lubentino Stabienſi episcopo.
 Mauro Senate episcopo.
 Læto Lucano episcopo.
 Theodoro Rosellano episcopo.
 Andrea Hydruntensi episcopo.
 Iusto * Tauromenitano episc.
 Felice Panormitano episcopo.
 Laurentio Tudertino episcopo.
 Ioanne Carinensi episcopo.
 Albino Signensi episcopo.
 Augustino Squillacino episcopo.
 Ioanne Rhegitano episcopo.
 Barbato Cumano episcopo.
 Felice Tarracinenſi episcopo.
 Oportuno Anagnino episcopo.
 Firmino Blerano episcopo.
 Iobiano * Firmabo episcopo.
 Anastasio Narnienſi episcopo.
 Theodoro Tyndaritano episc.
 Sapientio Numentano episcopo.
 Maximo Mesinati episcopo.
 Gratioſo Nepesino episcopo.
 Leontio Neapolitano episcopo.
 Paschale Thermitano episcopo.
 Oportuno Pisano episcopo.
 Donato Marianensi episcopo.
 Bonoso Alerino episcopo.
 Peregrino Liparitano episcopo.
 Boethio Cornensi episcopo.
 Valentino Turritano episcopo.
 Luminoso Bonensi episcopo.
 Crescentio Libyensi episcopo.
 Stephano Popiliensi episcopo.
 Gallionisto Hadrianensi episc.
 Ioanne vico Sabinato episcopo.
 Potentio Polensi episcopo.
 Leontio Fauntinate episcopo.
 Donato Sassinate episcopo.
 Ioanne Vnnogoritano episcopo.
 Stephano Dorensi episcopo.
 Ioanne Gabolitano episcopo.
 Victoriano * Vralensi episcopo.

* Firmano

I ij

Theophylactus primus notariorum apostolicæ sedis dixit:

Penetrantem cælos Iesum in omni verbo & opere, vt condecet, imitando veneranda vestra beatitudo congregauit ad se sanctos eius sacerdotes, ordinantes testamentum eius super sacrificium immaculatum in odorem spiritualis suauitatis, propter commentatam nouitatis adinventionem, quæ vtique incognita eis non est, sicuti nec alii cuiquam, in quo zelus pietatis consistit. Verumtamen vt ab ea subtiliter enarretur in auersionem quidem huiusmodi hæreseos, conseruationem autem orthodoxæ fidei, pro quo videlicet regulari apostolicaque auctoritate congregauit eos beatitudo vestra. Ideoque, vtpote in sapientia omnia perficiens, dignetur competenter modum enarrare huius Deo placitæ in idipsum conuocationis, quatenus gesta synodalia ordinaliter initium consequantur, adaperiens, vt condecet, rationem conuentionis his qui congregati sunt, & præfident sanctissimis sacerdotibus, quibus & præfulget per magnam atque apostolicam summam, præpositam omnibus sacerdotibus, in vniuerso mundo consistentibus. Habens igitur in se Dominum qui dixit: *Aperi os tuum, & ego replebo illud:* aperientem labia prudenter, vt annuntiet os vestrum laudem eius, prædictæ rei intentum præcipiat enarrare, quoniam, vt scriptum est: *Audiens sapiens sapientior erit, & intelligens gubernaculum possidebit,* & docti inuenient satisfactionem: præcipue sciens cum omni subtilitate, quia hoc est præceptum apostolicum, & iudicium Deo Iacob. Paratos namque semper esse ad satisfactionem omni poscenti vos rationem de spe, quæ in vobis est, princeps apostolorum beatus Petrus præcepit. Sed & propheta Ioel admonet, dicens: *Canite tuba in Sion, iubilare in monte sancto meo, quia venit dies Domini. Clamate hoc, suscite bellatores arma portantes cum* * *ea sancti spiritus, in defensionem catholicæ ecclesiæ, & destructionem totius iniquitatis.* Sic namque per sacram suam interlocutionem confortauit eos amplius, vt & infirmus dicat: *Quia fortis ego sum: & mansuetus: Quia bellator sum ad expurgationem eleuatæ superbix contra scientiam Dei, & confirmationem diuinorum dogmatum, quibus catholicæ ecclesiæ patres,*

Psalms. 49.

Psalms. 80.

Prover. 1.

1. Petr. 3.

Ioel. 2.

Ioel. 3.

Ibidem.

* *for. 82. lca.*

ANNO
CHRISTI
649.

sanctæque & vniuersales quinque Synodi Domini nostri & Dei Iesu Christi fidem firmauerunt : per quem & in quem incipiens & perficiens propositum pro eo spiritale certamen, gloriæ & laudis corona circumdabitur, utpote pietatis aduocatus & auxiliator verissimus.

Martinus sanctissimus & beatissimus episcopus sanctæ Dei ecclesiæ catholicæ atque apostolicæ urbis Romæ, præsidens sancto Concilio, dixit.

Euangelicus & omnibus hominibus salutaris sermo, qui secundum virtutem suæ diuinæ prædicationis orbis terrarum fines complexus est, volens manifestare ministros & prædicatores sollicitos esse, nos dumtaxat, qui Christiani populi pastoris suscipere meruimus officium, & sacerdotii diuinæ incarnationis summæque dispensationis, per quam nostram assumens mirifice renouauit naturam, demonstraui, sicut nostis, reuerendissimi fratres, pastores vigilantes & conseruantes custodias noctis : tunc videlicet, quando sine semine conceptus, incorrupte de Virgine processit ipse, qui propter nos incarnatus est Deus, quibus & testatur euangelista dicens : *Et festinantes venerunt, & videntes cognouerunt de* Luc. 2. *verbo quod dictum est eis. Et omnes qui audierunt, mirati sunt de his quæ dicta sunt a pastoribus, quos & gloria Domini e cælo refulsit, & multitudo militiæ cælestis laudantium Dominum & dicentium : Gloria in altissimis Deo, & in terra pax hominibus bonæ voluntatis.* Cum quibus oportet & nos præcipue, propter quos hæc eadem scripta sunt, conseruantes cum summa vigilantia & sollicitudine custodias de ouili nobis commisso, id est, creditis nobis à Domino populis, in huius sæculi nocte *conuenientes in unum intellectum, eum-* 1. Corinib. 1. *demque sensum*, sicut dicit beatus Paulus apostolus, ac si in aliquam spiritualem Bethlehem, quæ est catholica Dei & apostolica ecclesia, in qua ipse panis vitæ firmitus collocatur, quatenus cognoscere & intendere in eo sermonem immaculatæ fidei debeamus, quem firmitus roborantibus nobis per traditas apostolicas paternasque promulgationes, ipsa Domini gloria cum militia cælesti & laudibus enitescat, atque mirentur & in nobis Deum miraculorum omnes qui audiunt de pio nostro studio

Heretici
scripta di-
uina & pa-
trum cor-
rumpunt.

Isai. 45.

Cyrus Ale-
xandrinus
ante 18. an-
nos vnam
operationem
in Christo
definiuit.

sinceram in Domino plenitudinem: quippe quoniam vera confessione in omnibus sanctis Dei ecclesiis erga omnes Christianos, qui pure adorant eum cum muneribus, id est, pietatis rectis dogmatibus, audientes eum diuinitus regnantem, falsi nominis quidam sacerdotes conturbati sunt, atque difficultate ducti circa fulgorem luminis, diuinam eius confessionem nouis verborum adinventionibus, temporibus etiam nostris vel decessorum nostrorum, studuerunt perimere. Vnde & dolose eum decipiendo adorare fingentes, scripturas de eo & paterna testimonia corrumpentes, falsè exposuisse noscuntur, in hæreticam prauitatem conuertentes ea. Qui autem sunt isti? Oportet namque eos in aperto fieri manifestos. Quos vos vtique scitis, dilectissimi, & apertissime omnes cognoscent, qui orbem terrarum penè inhabitant. Nec enim in occulto hæc peragere præsumpserunt, nec in loco terræ obscuro, sicut ait beatus Isaias. Vtinam quidem latenter in semetipsos tantummodo hoc malum circumscripsissent, & non publice atque in ecclesiis ad læsionem multorum, & euersionem immaculatæ fidei prædicassent in scripto: id est, Cyrus Alexandrinæ ecclesiæ episcopus, & Sergius Constantinopolitanus antistes, nec non & eius successores Pyrrhus & Paulus, * concurrentem sibi vicissim in hoc habentes certamen. Et Cyrus quidem ante hos decem & octo annos, vnam operationem in Christo in eadem Alexandria vrbe definiens diuinitatis eius & humanitatis, ad similitudinem Acephalorum hæreticorum, ordinando capitula numero nouem in ambone prædicans, cum anathemate qui sic non saperet, impie promulgauit. Sergius autem per epistolam propriam, ad denominatum Cyrum scriptam, eandem similiter vnam operationem suscipiens, cum eo irrationabili præsumptione ausus est confirmare: & non solum hoc, sed etiam post aliquot annos eiusdem Cyri nouæ adinventionis, hoc est, per nuper duodecimam indictionem elapsedam, hæreticam & ipse conscribens * ec-
thesim fidei, sub nomine tunc imperantis Heraclii, vnam in eadem Saluatoris nostri, secundum impium Apollinarem, voluntatem & operationem instituit, ex hoc quod dicit imprudenter, sequi operationem volunta-

* id est,
expolitionem

ANNO
CHRISTI
649.

tem. Certum est namque, quod si sequitur operationem voluntas, per hoc quod sequitur, id est, cum vna voluntate sine dubio & præcedentem confitetur. Dico autem confirmatam ab eo in scripto vnam operationem, in hoc apertissime sanctorum patrum abnegante consonam doctrinam, intransgressibiliter definientium, quia quorum vna est operatio, horum vna est & natura, & quia concurrunt substantiæ voluntas. Ita etenim beatus quidem Basiliius contra Eunomium scribens, ait: Quorum operatio vna est, horum essentia vna est. Sed & beatæ memoriæ Amphilocho scribens is ipse, ait: *Qui me vidit, & patrem meum vidit.* Non figuram, neque formam, quia diuina natura ab omni compositione munda est: sed bonum voluntatis, quod concurrens naturæ, simile, parque, magis autem hoc ipsum in Patre & Filio videri certum est. Sed & sapientissimus Cyrillus in libro thesaurorum sic ait: Solent enim quæque habent eandem operationem, eiusdem esse essentiæ: & differentiam naturæ in his esse, impossibile est. In sermone autem ad Hermiam facto, ita hic ipse superfluum esse ait, & inceptum contra voluntatem genitorem, aut voluntarie suspicari patrem existere, sed potius naturaliter & substantialiter. Est enim non contra voluntatem, quæque est naturaliter concurrentem habens naturæ voluntatem, esse quæ est. Quapropter diuinæ quidem substantiæ & naturæ diuinam esse voluntatem & operationem naturaliter censuerunt: humanæ autem naturæ vtique humanam, & ne per vnam voluntatem & operationem, vnam & naturam deitatis & humanitatis Christi similiter cum errantibus vt confundentibus hæreticis tradere videantur, sed pie per vtramque eiusdem voluntatem & operationem vtramque nobis eiusdem prædicarent naturam. Si enim vbi vnam naturalem operationem, & naturam vnam esse docent, vtique vbi diuersæ naturæ sunt, diuersas esse essentielles operationes docere noscuntur: quoniam per differentiam naturæ, differentia naturalium operationum introducitur: sicuti & per indissimilitudinem naturæ, indissimile operationis cognoscitur: & propter hoc vnam quidem, id est, diuinam & inconditam naturam atque operationem, sicuti & voluntatem in Patre & Filio

Basiliius.

Idem.

Ioan. 14.

Cyrillus.

& Spiritu sancto, sanctæ & consubstantialis adorandæ Trinitatis prædicarunt. Duas autem competenter naturas & operationes, sicut & voluntates, diuinam dico & humanam, in vno eodemque sanctæ Trinitatis Dei Verbo propter nos incarnato, in vnitione inconfusam & indiuisam tradidisse monstrantur, id est, increatam atque creatam, quoniam vtrumque eandem naturaliter esse, impossibile est. Et hoc luculenter beatæ memoriæ Leo apostolicæ sedis præsul in secunda epistola ad Leonem imperatorem directæ, de voluntatibus eiusdem edocuit, dicens: Secundum quidem formam Dei, ipse & pater vnum sunt: secundum autem serui formam, non venit facere voluntatem suam, sed voluntatem eius qui misit eum: apertissime nobis ostendens secundum naturas, duas vnus eiusdemque Christi Dei voluntates, per hoc quod dicit voluntatem formæ serui, quæ est humana eius voluntas, & per hoc quod dicit, voluntatem eius qui misit eum, quæ est secundum naturam diuina. Sed & beatæ memoriæ Flauiano de operationibus eiusdem Saluatoris nostri in tomo suo prædictus pater scribens, ait: Operatur enim vtraque forma cum alterius communione, quod proprium est: Verbo quidem operante quod Verbi est, carne autem exequente quod carnis est: & vnum horum coruscat miraculis, aliud autem succumbit iniuriis. Quem columnam orthodoxæ fidei sancta Calchedonenſis Synodus definiuit, hoc est dicere, omnium sanctorum chorus: quoniam quod vna sanctorum patrum Synodus iudicare videtur, tam omnes Synodi, quam vniuersi omnino confirmare patres noscuntur, vtpote in vno eodemque verbo fidei vicissim sibi per indissolubilem consonantiam concordantes. Si igitur, quomodo dicit prædictus pater, vtriusque naturæ, ex quibus, & in quibus indiuisse existens cognoscitur, quod proprium est, idem naturaliter & voluntarie operatur, sine dubio vtriusque naturalem habuit idem voluntatem & operationem. Si enim non habuisset, nec vtriusque naturæ operabatur quod proprium est: quidquid sine operatione fuerit & voluntate, neque naturaliter operabitur aliquid omnino, nec vult, dum constet, quia per voluntatem velle habet qui vult, & per operationem naturaliter

Leo papa.

Ioan. 10.

Ioan. 6.

Idem epist.
10.

ANNO
CHRISTI
649.

raliter efficaciam operantis, qui operatur: sicuti per visum videre, qui videt, & per auditum essentialiter audire, qui audit. Propterea enim & ipse qui propter nos incarnatus est, Deus verbum per diuinam eius & inconditam voluntatem & operationem, suæ diuinitatis & paternæ naturæ quæ sunt propria, volens operabatur naturaliter, id est, miracula. Vnde & hoc testatur, dicens: *Quomodo pater suscitatur mortuos & viuificat, ita & filius quos vult viuificat.* Et iterum per humanam, id est, conditam eiusdem voluntatem & operationem, is ipse quæ sunt propria humanæ naturæ, sponte propter nos sustinebat, id est, salutares passionem: quoniam volens humane propter nos ipse, qui super naturam est Deus, esuriem, sitim, fastidium, tristitiam atque timorem suscepit, & post hæc omnia mortis experimentum pro nostra salute. Et hoc iterum testatur de eo euangelista, dicens: *Et ingressus in domum, neminem voluit scire, & non potuit latere.* Et iterum: *Exeuntes inde, deambulabant per Galilæam, & non volebat ut aliquis sciret.* Atque iterum ait: *Alio die volebat exire in Galilæam.* Item: *Dederunt ei vinum cum felle permixtum, & gustans nolebat bibere.* Et compendiose, quidquid assumptæ ab eo nostræ naturæ proprium extitit, absque peccato tantummodo: licet vtriusque formæ quæ sunt propria, id est, naturæ, secundum patris doctrinam, cum alterius communione in vnitione indiuisum procedebat.

Sic etenim diuina quidem corporaliter operabatur, eo quod per animatam intellectualiter sanctam eius carnem hæc omnia proferebat: humana autem operabatur diuine, quippe quoniam potestatiue humanas passionem pro nostra salute sine culpa suscipere dignabatur. *Nec enim peccatum fecit, quomodo sacrum testatur eloquium, nec inuentus est dolus in ore eius.* Vnde per hanc beatæ memoriæ Leonis Romanæ vrbs præfulis orthodoxam vocem conuicti, & propterea cum omni virtute eandem vocem properantes foris eiicere, magis autem omnes sanctos ac venerabiles patres, sanctumque Calchedonense Concilium, quoniam ipsius esse nulli venit in dubium, sicut iam referatum est, quidquid ab ea definitiue confirmari dinoscitur. Cyrus quidem, sicut dictum est,

Concil. Tom. 15.

K

Sergius
Constantin.
Monothel.Pyrrhus
Constant.
& ipse Mo-
nothelita.

nouem capitulorum exposuit seriem : Sergius autem illicite præsumens prauam ec̃thesin, quam præ foribus ecclesiæ suæ suspendens, diuulgare studuit : & non solum hoc, sed & per suam sententiam cum quibusdam ab eo subreptitiis modis deceptis episcopis in scripto firmavit, minime dubitantes, positam iustam condemnationem in veneranda definitione eiusdem sancti Calchedonenſis Concilii, aduersus eos qui nouitates contra immaculatam fidem præsumunt, innectere, contra quam omne illis certamen & pugna consistit : quippe quoniam ipsam excludere properantes, hæreticorum dogmatum contra catholicam Dei ecclesiam per sua conscripta confusionem concinnauerunt. Et hæc quidem Cyrus & Sergius : successores autem Sergii Pyrrhus & Paulus, ac si quamdam malitiæ propaginem in eos effusam, per suam stultitiam dilatantes eam : vnus quidem eorum, id est, Pyrrhus, denuo plurimis episcopis terrore & blandimentis ab eo dolose deceptis, huiusmodi impietatem actis & subscriptionibus propriis eorum qui ab eo decepti, siue vim passi sunt, confirmare studuit, extollens aduersus scientiam Dei malignam professionem suam. Propter quod antea confusus, quia vituperabile est omne malum, vti damnabile, festinauit pro hoc ipso hic adueniens emendare proprium commissum, & libellum obtulit cum sua subscriptione apostolicæ nostræ sedi, condemnans in eodem libello omnia quæ a se vel decessoribus suis scripta vel acta sunt aduersus immaculatam nostram fidem. His itaque ab eo peractis, postea rursus more canis ad proprium impietatis vomitum repedauit, iustam mercedem ac retributionem propriæ transgressionis canonicam pœnam siue depositionem decerpens. Paulus autem præcessores suos in his superare contendens, non solum in scripto per propriam epistolam, ad hanc directam nostram sedem, confirmavit & ipse contra se superius memoratæ ec̃theseos irrationabilem hæresim, sed etiam contradicens in scripto aduersus recta sanctæ Dei ecclesiæ dogmata, audacter præsumpsit paternis definitionibus contraire. Propter quod iusta ab apostolica sede & ipse depositionis ultione percussus est. Insuper studuit ad cooperimentum proprii erroris, & in hoc Sergium.

ANNO
CHRISTI
649.

imitatus, quibusdam subreptionibus vti, & clementissimo principi suadere, typum exponere, qui catholicum dogma destrueret. In quo typo omnes omnino voces sanctorum patrum cum nefandissimorum hæreticorum dictionibus eneruauit, nec vnam, nec duas voluntates aut operationes in Christo Deo nostro definiens confiteri. Ac per hoc sine voluntate penitus & operatione Christum denuntiando, id est, absque substantia & natura eum prædicare noscuntur. Quod enim nullam virtutem habet, sicut beatæ memoriæ Dionysius ait, nec est, nec quidquam est, nec aliqua est eius omnino stabilitas. Nec enim aliter natura cognoscitur esse secundum veram substantiam consistens, nisi per inhærentem sibi naturalem & substantialem virtutem, quæ videlicet & confirmare eam naturaliter assolet. Qua de re huiusmodi prauitatem suam defendens, quod nunquam nec a prioribus hæreticis præsumptum est, ipse illicite præsumere studuit. Altare enim sanctæ nostræ sedis, in domo Placidie sacratum, in venerabili oraculo subuertens diripuit, prohibens ne adorandam & immaculatam hostiam, id est, sacram celebrationem apocrisarii nostri ibidem Deo offerre valeant, & viuificæ diuinæ communionis sacramenta percipiant. Quos videlicet apocrisarios, qui ex præceptione apostolicæ auctoritatis commonuerunt eum vt de tali hæretico intentu recederet, necnon contestari visi sunt, persecutionibus diuersis cum aliis orthodoxis viris & venerabilibus sacerdotibus insecutus est eos, quosdam eorum custodiæ retrudens, alios in exilio deportans, alios autem verberibus submittens. Et quid me oportet multa differendo sermonem extendere, dum constet omnibus quæ ab ipso publice, necnon decessoribus ipsius per tot tempora contra orthodoxos viros atque catholicam fidem perpetrata sunt? Quibus pene omnibus omnem mundum conturbantibus atque sollicitantibus, necessitate compulsi ex diuersis locis querelas contra eos seu accusationes ad apostolicam nostram sedem plurimi orthodoxi detulisse monstrantur, & tam in scripto deprecantes & coniurantes, quamque in cominus positi postulantes, vt totius mali, tantæque euerfionis per apostolicam auctoritatem abscindatur commen-

Sacrilegium
Pauli faci-
nus.

tum, quatenus minime totum corpus catholicæ ecclesiæ nocibilis eorum ecchēsius languor difrumpere valeat. Ideoque in scripto vel sine scripto orthodoxorum preces minime despicientes apostolicæ memoriæ nostri decessores non destiterunt prædictis viris diuersis temporibus consultissime scribentes, & tam rogantes, quamque regulariter increpantes, nec non per apocrisarios suos, ut dictum est, pro hoc maxime destinatos præsentialiter admonentes & contestantes, quatenus proprium emendarent nouitatis commentum, atque ad orthodoxam fidem catholicæ ecclesiæ remearent: & neque rogantes, neque increpantes potuerunt eos a suo conamine quoquo modo reuocare, sed sicut dicit Dominus incorrectis: *Cantauimus vobis tibiis, & non saltauerunt: lamentauimus, & non planxerunt. Obduratum est cor eorum, sicut scriptum est, & auribus grauiter audierunt, & oculos suos clauferunt, ne quando videant oculis suis, & auribus audiant, & corde intelligant, & reuertantur, & sanentur per susceptionem salutiferæ prædicationis.* Vnde & ego tam propter irreuocabile eorum cor, & propter animas quæ per eorum fallacem deceptionem depereunt, nec non propter preces, sicut dictum est, ad apostolicam sedem super tali capitulo in scripto delatas, pertimescens quippe imminentem iram super eos qui negligenter opus Dei faciunt, necessarium fore præuidi, omnes vos, qui secundum gratiam eius sacerdotale officium geritis, inuitare, & propter hanc quæstionem in nomine Domini congregare in vnum, quatenus communiter omnes, ipso vtique Deo respiciente & iudicante nos ipsos, sed & nostra omnia, de prædictis viris, siue nouitate in dogmatibus eorum exposita, tractare debeamus. Et maxime præceptum habentes apostolicum, attendere nos ipsos & gregi, in quo nos Spiritus sanctus posuit episcopos, regere Dei ecclesiam, quam acquisiuit per sanguinem proprium: sed & iterum attendere lupos, attendere malos operarios, qui peruersa faciunt & loquuntur, ut trahere post se discipulos valeant, ne quando quidem radix amaritudinis sursum germinans nocere valeat fidem per negligentiam eorum, id est, nostram omnium sacerdotum, qui euellere mala, & meliora plantare sunt

Luc. 7.

Isa. 6.

Matth. 9.

Act. 20.

ANNO
CHRISTI
649.

ab eo propositi. Ideo * propter vnusquisque sciturus se rationem reddere in æquitate iudicaturus vniuersum mundum, absque vlla reuerentia, quia sicut scriptum est: *Si reueritus fuerit, non beneplacet anima mea in ipso*: cognita maxime cum omni subtilitate multitudine prauitatis eorum contra immaculatam nostram fidem ab eis præsumpta, omnibus nobis, qui ad hoc huc venisse & præsidere dinoscimur, tam per accusantiū eas personas in scripto, quamque per conscripta eorum contra immaculatam fidem ab eis præsumptæ multitudine prauitatis illorum, quid de his vnusquisque cum ope diuina ad gloriam Dei ab ipso inspiratus visum fuerit, prosequatur, præ omnibus in sua conscientia timorem eius decerpens in hoc, quod loquitur & intelligit de huiusmodi quæstione, in confirmatione & stabilitate catholicæ ecclesiæ & orthodoxæ fidei, hoc est, salutis animarum nostrarum, fructu puræ confessionis, quæ est in eundem Dominum nostrum Iesum Christum, omnibus nobis apertissime existente.

Maurus Cæsena ciuitatis episcopus, & Deusdedit Rauennatis presbyter, per vnum ex eis Maurum episcopum Cæsenatem dixerunt.

Sugerimus sancto apostolatu vestro, quia secundum vestram prudentissimam interlocutionem omnibus luce clarius manifesta sunt, nec cuilibet incognitum est orthodoxorum, quæque per tot tempora illicite perpetrata sunt aduersus nostram immaculatam fidem, tam a Cyro, Sergio, Pyrrho & Paulo: contra quos iuste pro hoc querimonia vestra apostolicæ sanctæque sedi a fidelibus & zelum habentibus Dei oblata sunt. Qua de re venerator sancti apostolatus vestri Maurus sanctissimus episcopus, certius hæc eadem per apocrifarios suos cognoscens, omnino desiderium habuit in sancto Concilio aduenire. Ideoque fatagens direxit nos ad sacra vestra vestigia, videlicet vt vicem eiusdem per nos ipsos in omnibus, quæ in hoc sancto Concilio regulariter peraguntur, adimplere debeamus, eo quod necessariis vtilitatibus occupatus, ad præsens minime valuit secundum vestram præceptionem prospectui vestro repræsentari. Ideoque propriam epistolam pro tali re vna cum scriptione eius præ manibus habemus, per

K iij

quam nostras personas in his quæ aguntur, pro se confirmare dinoscitur, significans & ipsas occupationes pro quibus minime valuit aduenire. Sed si placet vestra beatitudini, petimus, ut ante omnia coram hoc sancto Concilio recenseatur, & actibus inferatur.

Martinus sanctissimus & beatissimus episcopus sanctæ Dei ecclesiæ catholicæ atque apostolicæ urbis Romæ, præsidens sancto Concilio, dixit:

Secundum postulationem Mauri Casenatis episcopi, & Deusdedit Rauennatis presbyteri, subscripta epistola per eos oblata Mauri reuerendissimi episcopi Rauennatis ecclesiæ, suscipiatur, & huic venerabili Concilio lectione pandatur. Cumque suscepta fuisset a Paschale notario regionario apostolicæ sedis, in his relecta est.

Domino sancto & meritis beatissimo, totoque orbe apostolico & uniuersali pontifici Martino papæ, Maurus seruus seruorum Dei episcopus.

Epistola
Rauennatē.
episcopi ad
papā Mar-
tinum, in
qua cū vo-
cat toto or-
be apostoli-
cum, & uni-
uersalem
pontificem.

VNICVM omnibus & singulare est redemptoris Dei & Domini nostri Iesu Christi concessum remedium ad animarum nostrarum salutem, ut ea quæ per apostolorum prædicationem percepimus & patrum doctrinam, procul dubio teneamus. Ergo quia apostolatus vestri præceptionibus admonitus, ut pro his quæ aduersum eorum doctrinam commentata sunt, debeam ad sanctam & apostolicam ecclesiam catholicam, vestramque præsentiam reperiri, & vna cum ceteris episcopis, quæ de his patres præcipiunt, debeant terminari, neque etiam preparatum, dum ab exercitu & plebe huius ciuitatis, vel etiam Pentapolitanorum, detinerer, pro incertis gentilium excursionibus, & non se habentibus præsentia excellentissimi exarchi, ad hanc suggestionis meæ satisfactionem venire compulsum sum. Quod cum summo mœrore satisfaciens supplico, ut me non sicut absentem, sed ut præsentem & festinantem suscipere apostolatus vester dignetur. Nam in his quæ mouentur, & contra patrum orthodoxorum decreta proponuntur, me non aliter sentire, nisi quomodo sancta vestra apostolica doctrina & orthodoxa tenet ecclesia, & omnem nouitatem repellens atque respuens, non

ANNO
CHRISTI
649.

solum eccliesin, quæ a Pyrrho Constantinopolitano episcopo defendebatur, abiicio; quippe, quia vt hæretica de ædibus Constantinopolitanæ ecclesiæ est deposita: sed & quæ ad eiusdem defensionem nouiter conscripta sunt, omni modo nec consentio, nec suscipio, sed cum anathemate repello. Sed & duas operationes duasque voluntates profiteor, & Deum & hominem Dominum Iesum Christum per Spiritum sanctum in vtero Virginis conceptum & natum, in duabus naturis verum Deum & hominem, in vna persona vtraque operantem, quæ deitatis & humanitatis sunt, tenere me profiteor, nec aliud, quam quod sanctas quatuor vniuersales Synodos inuenimus prædicasse, & quintam sub piæ memoriæ Iustiniano, suscipere: sed solam fidem a patribus constitutam, per quam verum Deum verumque hominem totum in suis, totum in nostris prædicauerunt, omni constantia profiteri. Ad quod hanc satisfactionis meæ suggestionem per confamilios meos Maurum Cæsenatem episcopum & Deusdedit presbyterum, dirigere non omisi, eosque vice mea, vt quidquid aduersum eccliesios vel alia conscripta ad eius defensionem nouiter commentata descripserint, me sine dubio esse conseruaturum. Et subscriptio: Ora pro me domine sancte & meritis beatissime, totoque orbe apostolice papa.

*Martinus sanctissimus & beatissimus sanctæ Dei ecclesiæ
catholicæ atque apostolicæ urbis Romæ, præsi-
dens sancto Concilio, dixit.*

Relecta epistola Mauri reuerendissimi episcopi apostolicis dogmatibus conueniens, atque ideo cum recta confirmationis sanctorum patrum confessione, & omnem hæresim condemnationi submittens, si complacet huic sancto Concilio, actis nostris indatur.

Maximus venerabilis episcopus Aquileiensis ecclesiæ, dixit:

Epistola Mauri sanctissimi episcopi Rauennatis, secundum vestram iussionem actis nostris inserta, atque per eius tenorem consonante huic sancto Concilio in his quæ pro orthodoxa & immaculata fide ab ea peraguntur, suam mentem demonstrante, illud cum fiducia referabo, quia omnis qui differentiam vnius Christi naturalium volunta-

tum & operationum abnegat, & naturarum eiusdem, ex quibus & in quibus consistit, negat pariter procul dubio differentiam. Nec enim possibile est, ipsum eundemque Dominum Deum nostrum Iesum Christum conditum & inconditum naturaliter existentem, vtriusque naturæ, ex quibus consistit, in voluntate & operatione minime naturalem proprietatem in vnitione saluare. Quoniam qui sic sapere non vult, sanctam Calchedonensem respuit Synodum, omnesque sanctos ac venerabiles patres: quippe quoniam in definitione sua luce clarius promulgasse dinoscitur, asserens in hoc tantummodo minime amputari differentiam naturarum Christi post vnitatem, quia vtriusque naturæ indimute, absque tantummodo peccato, saluatur naturalis proprietas. Ergo si specialiter propter hoc definitum est minime amputari differentiam naturarum, quia proprietas naturalis saluatur, ex quibus consistit naturis: proprietas autem est diuinæ naturæ Christi, diuinitus eum velle & operari diuina: item proprietas est eiusdem humanæ naturæ, eundem humana velle & operari humana, vt approbetur Deus & homo naturaliter esse, certum quia proprietatem vtriusque naturæ respuit, atque ideo differentiam naturarum post vnitionem recusat, quia differentiam eiusdem naturalium voluntatum & operationum abnegat: & ex hoc denominatum sanctum Calchedonense Concilium, & omnes venerabiles catholice ecclesiæ patres respuunt. Pro qua re oportet, iuxta vestram prudentem commonitionē, magis autem secundum diuinam præceptionem nos, qui super domum eius, hoc est, catholicam ecclesiam episcopale ministerium * *deest, accepimus, aut ali-* *quid tale.* licite vigilare, vt ne quid de sacris eius muneribus, id est, apostolicis de eo promulgationibus paternisque dogmatibus fures occulte irruentes valeant deprædari, dormientes nos ex quadam negligentia atque postpositione obseruationis diuinorum præceptorum reperientes. Vnde, si placet vestræ beatitudini, supplico, quatenus per vnam vel duas, si multum, vt ne fastidium per hæc quæ omnibus manifesta sunt, gestis ingerere videamur, querulantium personas, Cyrum, Sergium, Pyrrhum & Paulum, conuenienter, quæ de his proponuntur, cognoscamus, necnon per conscripta eorum aduersus fidem exposita, quæ

ANNO
CHRISTI
649.

quæ videlicet & sine accusantis persona redarguere eos apertissime demonstrantur. Propterea enim accusatio extranea superflua esse dinoscitur, quoniam a suis temerariis conscriptis apertius accusantur, quibus omnem mundum conturbasse noscuntur. Ita namque Dominus ait: *Ex ore tuo iudicabo te: & ex verbis tuis iustificaberis, & ex verbis tuis condemnaberis.* Quia vero multæ personæ accusantium, licet existant, minime sunt necessariae nobis, ubi manifesta est culpa eorum qui accusantur, a sanctis Synodis luculentius docemur. Igitur contra utrosque, id est, Nestorium & Eutychen, & cum eis Dioscorum, nefandissimos hæreticos, vnus tantummodo accusator, hoc est, beatæ memoriæ Eusebius Dorylenis ecclesiæ episcopus legitur extitisse. Contra Theodorum autem & Origenem in sancta quinta Synodo accusator quidem nullus, sed tantummodo eorum conscripta ad accusationem ipsorum & reprehensionem suffecisse noscuntur. Igitur & in præsentī, opportuna gestorum serie conseruata, per vnā aut duas accusantium personas, si placet, cum omni subtilitate ad accusationes eorum nostram præparemus sollicitudinem.

Deus dedit venerabilis episcopus in sulae Sardinia, dixit:

Apostolicis visceribus vestra beatitudo commota, & nos omnes hortata est ad tuitionem catholicæ & apostolicæ fidei, quæ temeraria præsumptione ab aduersantibus verbo fidei expugnatur, in vnum conuenire, dum constet vos, sanctissimi, cum beato Paulo apostolo eadem compassibiliter dicere: *Quis infirmatur, & ego non infirmor? Quis scandalizatur, & ego non uror?* Sat agentes ne aliquis de his quæ vobis creditæ sunt, rationabilibus ouibus a bestiis capiatur. Vnde & ego supplico, pro defensione paternorum & synodaliū dogmatum, ante omnia per suggestiones oblatas sanctæ vestræ apostolicæ sedi, necnon accusantium personas, Cyrum, Sergium, Pyrrhum & Paulum, prauitatem eorum nobis manifestari, sed & per conscripta eorum ordinabiliter, contra immaculatam nostram fidem exposita, quatenus per examinationem eorum congrua super his sententia subsequatur.

Vniuersi sanctissimi episcopi dixerunt vnanimiter dogmata continere, & quia venerabilium patrum & Synodo-

Concil. Tom. 15.

L

rum piam confessionem destruere, qui vnam in Christo Deo voluntatem & operationem prædicare præsumunt, petimus, licet minime ignoranda, attamen propter ordinem gestorum referare omnibus nobis per accusationes aliquas obnoxiorum huiusmodi excessum, quatenus oportune rationabiliterque examinatio subsequatur, maxime plenius pertractantes eorum commissum per ea quæ ab eis contra immaculatam fidem conscripta sunt.

SECRETARIVS II.

In nomine Domini Dei saluatoris nostri Iesu Christi, imperii domini Constantini piissimi Augusti anno nono, sub die octauo Idus Octobris, indictione octaua.

PRÆSIDENTE sancto ac beatissimo Martino papa sanctæ sedis apostolicæ vrbis Romæ, propositis sacrosanctis & venerabilibus euangelii in ecclesia Domini Dei & saluatoris nostri Iesu Christi, quæ vocatur Constantiniana, residentibus etiam viris venerabilibus, pariterque cum eo audientibus:

Maximo sanctissimo Aquileiensi episcopo.	Peregrino Messanenſi episcopo.
Deusdedit sanctissimo Caralitino episcopo.	Romano Cebellitano episcopo.
Mauro Cæſenate episcopo, &	Crescente Lucrenſi episcopo.
Deusdedit presbytero, agentibus locum Mauri sanctissimi episcopi Rauennatis ecclesiæ.	Felice Agrigentino episcopo.
Sergio Tempſanenſi episcopo.	Marcellino Cluſino episcopo.
Reparato Manturianenſi episcopo.	Geminiano Volaterrano episc.
Epiphanio Albanenſi episcopo.	Mariniano Populonienſi episc.
Benedicto Aiaceno episcopo.	Luminoso Tiferniſtiberinorū ep.
Iuliano Hoſtano episcopo.	Potentino Belliternenſi episcopo.
Papinio Vibonenſi episcopo.	Mauro Tuſcanenſi episcopo.
Maximo Piſaurenſi episcopo.	Adeodato Spoletano episcopo.
Luciano Leontinenſi episcopo.	Ioanne Pæſtano episcopo.
Viatore Hortonenſi episcopo.	Gaudioſo Reatino episcopo.
Bonito Formiano episcopo.	Laurentio Taurianenſi episcopo.
Maorianio Prænesteſino episcopo.	Ioanne * Trapeiano episcopo.
Germano Numanenſi episcopo.	Luminoso Salernitano episcopo.
Laurentio Peruſino episcopo.	Sabbatio Buxento episcopo.
Caroſo Faralitano episcopo.	Ioanne Tarentino episcopo.
Martiano Mebienſi episcopo.	Rufino Sipontino episcopo.
Barbato Sutrinſi episcopo.	Adeodato Amerino episcopo.
	Gaudioſo Capuano episcopo.
	Bonito Ferentinate episcopo.
	Mauro Senogallienſi episcopo.
	Mauroſo Anconitano episcopo.